

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 41913

гр. София, 22.11.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 60 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и втори ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: РАЙОНЕН СЪДИЯ

като разгледа докладваното от РАЙОНЕН СЪДИЯ Гражданско дело № 20221110150372 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба, подадена от К. И. В., чрез адв. Т. Г., срещу „*****“ ЕООД, с която са предявени кумулативно обективно съединени искове, както следва: иск с правно основание чл. 150, вр. чл. 262, ал. 1, т. 1 и т. 2 КТ за осъждане на ответника да заплати на ищцата сумата в общ размер на 634 лева, представляваща дължимо трудово възнаграждение за положен извънреден труд през периода от 13.06.2022 г. до 30.06.2022 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба в съда до окончателното изплащане на дължимата сума; иск с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на ищцата сумата в размер на 13,38 лева, представляваща мораторна лихва върху претендираната главница за трудово възнаграждение за положен извънреден труд за периода от 01.07.2022 г. до 14.09.2022 г.; иск с правно основание чл. 128, т. 2 КТ за осъждане на ответника да заплати на ищцата сумата в размер на 461,75 лева, представляваща непогасен остатък от дължимо трудово възнаграждение за м. юни 2022 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба в съда до окончателното изплащане на дължимата сума; и иск с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на ищцата сумата в размер на 9,75 лева, представляваща мораторна лихва върху претендираната главница за трудово възнаграждение за периода от 01.07.2022 г. до 14.09.2022 г.

В исковата молба се твърди, че от 2020 г. до настоящия момент ищцата работи в ответното дружество на длъжност „администратор офис“ в ***** офис „*****“ с основна заплата в размер на 700 лева и допълнителна месечна премия за качество и производителност. Съгласно допълнително споразумение № 119 от 23.03.2020 г. към трудовия договор ищцата следвало да полага труд при 8-часов работен ден и 5-дневна работна седмица. Въпреки това всеки неин работен ден започвал в 07:30 ч. и приключвал в 18:30 ч., като често се налагало да работи и в събота съобразно работното време на офиса. Между страните било уговорено положеният извънреден труд да бъде заплащан по 12 лева на час за работа през делнични дни и по 65 лева на час за работа в събота. Твърди, че

положеният от ищцата извънреден труд през м. юни 2022 г. не бил заплатен от работодателя. Освен това същият дължал и трудово възнаграждение за ползваните от ищцата 8 дни платен годишен отпуск през периода от 01-ви до 10-и юни 2022 г., което също не било заплатено. Ето защо моли съда да постанови решение, с което да уважи изцяло предявените искове. Претендира направените по делото разноски.

Исковата молба и приложенията към нея са изпратени на ответника „*****“ ЕООД за отговор, като в срока по чл. 131 ГПК е постъпило становище по същата чрез адв. Ц. Р.. Процесуалният представител оспорва изцяло предявените искове като неоснователни и недоказани. Твърди, че за заеманата от ищцата длъжност било въведено сумирано изчисляване на работното време с период на отчитане един месец. В такъв случай работата през почивни дни не се явявала извънреден труд, ако по график се падало на служителя да работи през тези дни. За месец юни 2022 г. нормата на работното време била 176 часа, от които ищцата отработила 112 часа, поради което не бил налице положен извънреден труд. Освен това със заповед на работодателя била утвърдена обедна почивка от 1 час и 30 минути при 8-часовите работни смени и от 1 час при 6-часовите работни смени. Следователно, претенцията на ищцата за заплащане на извънреден труд била изцяло неоснователна, което водело до неоснователност и на акцесорната претенция за мораторна лихва. По отношение на претендираното трудово възнаграждение за периода, през който ищцата ползвала платен годишен отпуск, се твърди, че същото било заплатено в пълен размер през м. юли 2022 г. със заплатата за м. юни. Ето защо моли съда да постанови решение, с което да отхвърли изцяло предявените искове. Претендира направените по делото разноски, включително за заплатено адвокатско възнаграждение.

Страните не спорят, че между тях възникнало валидно трудово правоотношение въз основа на трудов договор № 119/23.03.2020 г., изменен с допълнително споразумение от 23.04.2020 г., по силата на което ищцата приела да изпълнява длъжността „администратор офис“; че през исковия период по разпореждане на работодателя ищцата полагала труд в офис на ***** „*****“; както и че през периода от 01.06.2022 г. до 10.06.2022 г. ищцата ползвала 8 дни платен годишен отпуск. Тези обстоятелства не се оспорват от страните, поради което съдът намира, че не се нуждаят от доказване.

В тежест на ищцата е да докаже:

1. полагането на труд извън редовното работно време, уговорено в сключения между страните трудов договор и установеното с вътрешни актове на работодателя;
2. обстоятелството, че извънредният труд бил полаган по разпореждане на работодателя или на овластено от него лице, т.е. по негово изрично волеизявление, чрез което се възлага работа в повече от установеното работно време, или по инициатива на работника и без такова разпореждане, но със знанието и мълчаливото допускане от страна на работодателя или на овластено лице;
3. размера на дължимото за исковия период трудово възнаграждение за положен извънреден труд;

4. размера на неизплатеното трудово възнаграждение за исковия период;
5. датата, на която станало изискуемо вземането ѝ за главницата, и размера на дължимата за процесния период мораторна лихва;
6. всички други факти, на които основава своите искания и възражения.

В тежест на ответника е да докаже, че е заплатил претендираните вземания, както и всички факти, на които основава своите искания и възражения, включително:

1. че е въвел за заеманата от ищцата длъжност организация на работата на смени по утвърден график и сумирано изчисляване на работното време с период на отчитане от един месец;
2. приетия график за работа на ищцата за м. юни 2022 г., който е бил доведен до нейното знание;
3. продължителността на утвърдените почивки в рамките на работния ден за длъжността на ищцата.

По отношение на направените от страните доказателствени искания съдът намира, че следва да бъдат приети приложените към исковата молба и към отговора писмени доказателства, както и да бъдат допуснати поисканите гласни доказателствени средства – по двама свидетели на всяка страна за установяване на посочените в исковата молба, респ. в отговора обстоятелства. Неоснователно е искането на ищцата за задължаване на ответника да представи ведомости за заплата за м. юни и м. юли, тъй като същите са приложени към отговора на исковата молба. Следва да бъде уважено искането на ответника за задължаване на ищцата на основание чл. 183 ГПК да представи оригинала на приложения към исковата молба график за отчитане на отработените часове, чието копие се намира на л. 10 от делото, както и да бъде допусната поисканата съдебно-счетоводна експертиза с поставени в отговора на исковата молба задачи.

Съдът, след като констатира, че предявените искове са редовни и допустими, и след осъществяване на процедурата по чл. 131 ГПК, на основание чл. 140, вр. чл. 146 ГПК,

ОПРЕДЕЛИ:

УКАЗВА на ищцата в едноседмичен срок от получаване на съобщението с писмена молба с препис за ответника да уточни периода, за който претендира мораторна лихва върху всяка от главниците, както и месеца, за който претендира изплащане на непогасен остатък от трудовото възнаграждение.

ПРИЕМА следния ПРОЕКТ НА ДОКЛАД ПО ДЕЛОТО:

ПРЕДМЕТ на делото са кумулативно обективно съединени искове, както следва: иск с правно основание чл. 150, вр. чл. 262, ал. 1, т. 1 и т. 2 КТ за осъждане на ответника да заплати на ищцата сумата в общ размер на 634 лева, представляваща дължимо трудово възнаграждение за положен извънреден труд през периода от 13.06.2022 г. до 30.06.2022 г.,

ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба в съда до окончателното изплащане на дължимата сума; иск с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на ищцата сумата в размер на 13,38 лева, представляваща мораторна лихва върху претендираната главница за трудово възнаграждение за положен извънреден труд за периода от 01.07.2022 г. до 14.09.2022 г.; иск с правно основание чл. 128, т. 2 КТ за осъждане на ответника да заплати на ищцата сумата в размер на 461,75 лева, представляваща непогасен остатък от дължимо трудово възнаграждение за м. юни 2022 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба в съда до окончателното изплащане на дължимата сума; и иск с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на ищцата сумата в размер на 9,75 лева, представляваща мораторна лихва върху претендираната главница за трудово възнаграждение за периода от 01.07.2022 г. до 14.09.2022 г.

СТРАНИТЕ НЕ СПОРЯТ, че между тях възникнало валидно трудово правоотношение въз основа на трудов договор № 119/23.03.2020 г., изменен с допълнително споразумение от 23.04.2020 г., по силата на което ищцата приела да изпълнява длъжността „администратор офис“; че през исковия период по разпореждане на работодателя ищцата полагала труд в офис на ***** ,*****“; както и че през периода от 01.06.2022 г. до 10.06.2022 г. ищцата ползвала 8 дни платен годишен отпуск. Посочените обстоятелства НЕ СЕ НУЖДАЯТ ОТ ДОКАЗВАНЕ.

В ТЕЖЕСТ НА ИЩЦАТА е да докаже:

1. полагането на труд извън редовното работно време, уговорено в сключения между страните трудов договор и установеното с вътрешни актове на работодателя;

2. обстоятелството, че извънредният труд бил полаган по разпореждане на работодателя или на овластено от него лице, т.е. по негово изрично волеизявление, чрез което се възлага работа в повече от установеното работно време, или по инициатива на работника и без такова разпореждане, но със знанието и мълчаливото допускане от страна на работодателя или на овластено лице;

3. размера на дължимото за исковия период трудово възнаграждение за положен извънреден труд;

4. размера на неизплатеното трудово възнаграждение за исковия период;

5. датата, на която станало изискуемо вземането ѝ за главницата, и размера на дължимата за процесния период мораторна лихва;

6. всички други факти, на които основава своите искания и възражения.

В ТЕЖЕСТ НА ОТВЕТНИКА е да докаже, че е заплатил претендираните вземания, както и всички факти, на които основава своите искания и възражения, включително:

1. че е въвел за заеманата от ищцата длъжност организация на работата на смени по утвърден график и сумирано изчисляване на работното време с период на отчитане от един месец;

2. приетия график за работа на ищцата за м. юни 2022 г., който е бил доведен до нейното знание;

3. продължителността на утвърдените почивки в рамките на работния ден за длъжността на ищцата.

НАПЪТВА страните към спогодба или друг способ за уреждане на спора (включително медиация), като им указва, че постигането на спогодба посредством взаимни отстъпки от всяка от страните ще доведе до бързото и ефективно приключване на спора помежду им и ще благоприятства процесуалните и извънпроцесуалните им взаимоотношения, както и че при постигане на спогодба на основание чл. 78, ал. 9 ГПК се дължи държавна такса в половин размер. В случай че страните постигнат съгласие за доброволно уреждане на спора, следва да уведомят за това съда.

ПРИЕМА приложените към исковата молба и към отговора писмени доказателства.

ДОПУСКА изслушване на двама свидетели на ищцата при режим на довеждане в първото по делото съдебно заседание за установяване на посочените в исковата молба обстоятелства.

ДОПУСКА изслушване на двама свидетели на ответника при режим на довеждане в първото по делото съдебно заседание за установяване на посочените в отговора на исковата молба обстоятелства.

ЗАДЪЛЖАВА, на основание чл. 183 ГПК, ищцата най-късно в първото по делото съдебно заседание да представи оригинала на приложения към исковата молба график за отчитане на отработените часове, чието копие се намира на л. 10 от делото.

УКАЗВА на ищцата, че при непредставяне на оригинала на документа в посочения срок приложеният към исковата молба препис ще бъде изключен от доказателствата по делото.

ДОПУСКА изслушването на съдебно-счетоводна експертиза със задачи, поставени в отговора на исковата молба. Определя депозит в размер на 350 лева, вносими от ответника в едноседмичен срок от получаване на съобщението. НАЗНАЧАВА за вещо лице М.П.Г., специалност: счетоводна отчетност, който да бъде уведомен за допуснатата експертиза и за датата на съдебното заседание след представяне на документ за внасяне на определения депозит.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ доказателственото искане на ищцата за задължаване на ответника да представи ведомости за заплата за м. юни и м. юли 2022 г.

НАСРОЧВА открито съдебно заседание за разглеждане на делото за 13.12.2023 г. от 14,30 часа, за когато да се призоват страните и вещото лице.

ДА СЕ ВРЪЧИ на страните препис от настоящото определение, а на ищеца – и препис от отговора на исковата молба и приложенията към него.

УКАЗВА НА СТРАНИТЕ, че най-късно в първото по делото открито съдебно заседание следва да вземат становище по проекта за доклад по делото и по дадените със

същия указания.

УКАЗВА НА ИЩЕЦА, че може най-късно в първото по делото открито съдебно заседание да оспори истинността на представените от ответника писмени доказателства, както и да изрази становище и да посочи и представи доказателства във връзка с направените от ответника в отговора на исковата молба оспорвания и възражения.

Съдия при Софийски районен съд: _____